

Lønforhold indenfor Marinen, og det turde sikkert være bekendt, at der findes — jeg skal ikke komme ind herpaa — adskillige Personer under Marineministeriet, som have tilsvarende eller endog lavere Lønninger. Det har altid været mig magtpaaliggende at skaffe rimelige Lønninger, og der er, som jeg nylig omtalte, paa Finanslovforslaget for næste Finansaar optaget en Forhøjelse af Lønningstillæget til de faste Arbejdere paa Orlogsværftet. Men forinden jeg har set, hvilken Skæbne dette Forslag faar, kan der efter mit Skøn ikke være Tale om at regulere Lønningerne for de private Arbejdere. Jeg skal i Forbindelse hermed ogsaa erindre det ærede Medlem om, at enhver Forhøjelse i Lønning til private Arbejdere, betyder en tilsvarende Nedgang i, hvad der kan udbringes af de til Orlogsværftets Drift bevilgede Beløb, og disse Beløb høre jo netop ind under, hvad der efter Overenskomsten om „status quo“ ikke maa forøges for nærværende Tid.

Den ærede Folketingsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (Slengerik) rettede i Gaar en Forespørgsel til mig vedrørende Reservekadetternes militære Stilling. Denne er, som bekendt, i Hovedtrækkene ordnet ved Lov, og dermed skulde Sagen synes klar; men paa den anden Side træffe de respektive Skibschefer paa Grundlag af Loven de nærmere Bestemmelser for Fordelingen og Tjenestegangen om Bord i Flaadens Skibe. Der foreligger imidlertid intet som helst, der kan tyde paa, at Lovens Bestemmelser i Aar paa de nu afsluttede Togter, skulde være blevne tilsidesatte, og det maa anses ganske udelukket, at den Klage, som det ærede Medlem har refereret, og som har foranlediget det ærede Medlems Forespørgsel, skulde blot have *noget* paa sig. Denne Klage er, saa vidt jeg forstaar, imidlertid holdt i al sin Almindelighed, og før der foreligger bestemt formulerede Klagepunkter fra rette vedkommende, nemlig de, der have lidt under mulige Overgreb, kan jeg selvfølgelig ikke tage denne Sag op til indgaaende Behandling. Jeg maa imidlertid takke det ærede Medlem, fordi han har vist Marinen den Interesse at stille denne Forespørgsel og derved givet mig Lejlighed til en Gang for alle at forsikre, at Lovens Bestemmelser opfyldes loyalt i Marinen, og at de enkelte Overgreb, der blandt et stort Personale altid undtagelsesvis kunne forekomme, aldrig ville undgaa at blive paa-talte, naar de paavises og godtgøres.

Under Finanslovbehandlingen er ogsaa

i Aar fremkommet Udtalelser angaaende den Overskridelse paa Krigsministeriets Budget vedrørende Sygeplejen, der har sin Grund i, at den budgetterede Udgift pr. Sygedag er mindre end den virkelige, og det er bleven udtalt, at Marineministeriet ogsaa bidrog sit til denne Overskridelse. I den Anledning maa jeg dog hævde, at Marineministeriet — jeg havde nær sagt som sædvanlig — er uskyldigt deri. Marinen betaler selvfølgelig de Beløb, der kræves til Forplejning af Marinens syge paa Hærens Sygehuse, og Betalingen er fastsat i Henhold til en af Regeringen truffen Beslutning. Marineministeriet har for øvrigt i sin Tid paa Finanslovforslaget 1888—89 foreslaaet en Forhøjelse af den paagældende Konto sigtende til at forøge Betalingen pr. Sygedag fra 1,40 Kr. til 2 Kr., men det daværende Finansudvalg gik kun med til en Forhøjelse til 1,50 Kr., der var det, som Krigsministeriet den Gang beregnede for Hærens Sygehuse. Den nugældende Takst for Marinens syge skyldes saaledes nærmest Rigsdagens Initiativ.

At Spørgsmaalet om en Overskridelse af Budgettet foranlediget ved Marinens syges Forplejning paa Hærens Hospitaler — en Overskridelse, der i og for sig ikke er særlig stor — overhovedet nu kan fremkomme, kan heller ikke tilregnes Marineministeriet. I Samlingen 1899—1900 blev der nemlig af den daværende Marineminister for Folketinget forelagt et Forslag om Opførelsen af et Hospital for Søværnet paa Orlogsværftets Grund. Udgiften derved skulde afholdes af en Kapital, der netop var bestemt til dette Øjemed. Dette Forslag blev imidlertid paa sin Gang gennem Rigsdagen forandret til Opførelse af et for Hær og Flaade fælles Epidemihospital, hvortil Marinen, der kun har meget ringe Brug for et saadant Hospital, maatte udrede ca. 150,000 Kr. af den nævnte Kapital.

Som det vil ses af, hvad jeg har nævnt, er der fra Marineministeriets Side gjort flere Forsøg paa at komme bort fra det i og for sig uheldige Forhold, at Marinens syge ved at forplejjes paa Hærens Hospitaler, foraarsager en Overskridelse, der er den naturlige Følge af, at den kalkulerede Udgift pr. Sygedag er betydelig ringere end den virkelige.

Jeg skal derefter gaa over til med nogle Ord at omtale Spørgsmaalet om Kvartergodtgørelse for Underofficerer og ligestillede. Ved Finanslovens første Behandling i Folketinget i sidste Samling lo-